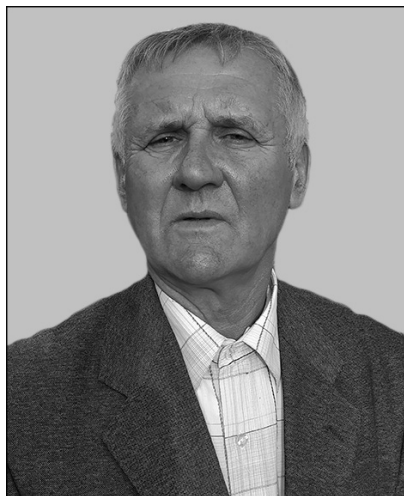

НЕЖИВІЙ Олександр Іванович (19. 10. 1951, смт Красний Кут Антрацитів. р-ну Ворошиловгр. обл., нині Ровеньків. р-ну Луган. обл.) — журналіст. Доктор філософії в галузі історії (2008). Літ.-мист. премія ім. В. Косовського (2008). Закін. Київський університет (1973). Від 1976 працював у Музеї нар. архітектури та побуту

України; від 1986 — на журналіст. роботі, зокрема 1986–2004 — у ж. «Пам'ятки України»; 1991–92 — у ж. «Україна»; 1994–2000 — у г. «Наш час» (від 1998 — «Сільський час»); 2004–09 — співроб. Інституту культурол. та етнополіт. дослідж. Міжрегіон. академії упр. персоналом (усі — Київ). Кер. Чорнобил. експедиції ж. «Пам'ятки України» на громад. засадах (1989, 1990), провід. фахівець Істор.-культур. експедиції Держ. комітету УРСР із захисту насел. від наслідків аварії на ЧАЕС (1991). У 1990 і 1991 за дорученням ж. «Пам'ятки України» здійснив експедиції до Примор. краю РФ (побував у м. Владивосток і Спаськ-Дальній та селах краю), наслідком яких стала серія публікацій про українців Зеленого Клину в ЗМІ. Поїздки Н. стимулювали громад. активність українців Приморщини, зокрема створення товариства укр. культури «Зелений Клин». У рамках наук.-експедиц. та організатор. діяльності ж. «Пам'ятки України» взяв участь у вивченні життя українців у Польщі (1990, 1994), Білорусі (2000) та РФ (на Кубані). Автор поет. зб. «Заіскрить золотава синь» (1994), навч. посіб. «Голодомори в Україні у XX столітті» (2007; обидва — Київ).

В. А. Чорномаз

Бібліографічний опис:

Неживий Олександр Іванович / В. А. Чорномаз // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72907>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).